

УДК 780.647.2.071.1(73)Шиммель”19/...”(045)
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/54-2-18>

Ларуса ШЕМЕТ,
orcid.org/0000-0002-8568-336X
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри народних інструментів
Харківської державної академії культури
(Харків, Україна) laskash@ukr.net

ПРОВІДНІ НАПРЯМКИ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У. ШИММЕЛЯ У СФЕРІ АКОРДЕОННОГО МИСТЕЦТВА США

Актуальність дослідження визначається неординарністю творчої особистості У. Шиммеля, його впливу на зміну іміджу акордеону в американській музичній культурі останньої третини ХХ ст. – перших десятиліть ХХІ ст., новаторськими ідеями та суттєвими досягненнями митця як виконавця, композитора, викладача, науковця, відсутністю узагальнюючих праць з цієї проблематики у сфері вітчизняного музикознавства.

Метою статті є висвітлення провідних напрямків творчої діяльності У. Шиммеля у сфері акордеонного мистецтва США.

Розглядаються соціокультурні чинники формування професійних засад багатовекторної творчості У. Шиммеля. Висвітлюється його різноманітна музично-виконавська діяльність. Надається перелік симфонічних оркестрів, ансамблевих колективів, провідних диригентів та музикантів, з якими акордеоніст творчо співпрацював як соліст та учасник ансамблю. Звертається увага на тенденцію поступового розширення жанрово-стильового спектру виконуваної У. Шиммелем музики. Характеризується його власна колекція акордеонів. Аналізується специфіка інтерпретації та виконавської стилістики у відтворенні акордеоністом шедеврів класичної спадщини, баянних творів сучасних композиторів. Наголошується на особливому ставленні митця до питань виразності виконавського інтонування завдяки розвиненій техніці володіння міхом та пальцевим туше, вмінню диференціювати та зберігати індивідуальну характерність звучання всіх елементів музичної фактури. Розглядається участь акордеоніста у бродвейських шоу, кінопроєктах, радіопередачах і телевізійних програмах. Окреслюється жанрово-стильовий вектор композиторської творчості У. Шиммеля. Надається перелік альбомів з перекладень та авторських композицій акордеоніста у власному виконанні соло і дуетних версіях. Висвітлюється специфіка педагогічної діяльності музиканта як викладача, лектора, модератора, куратора майстер-класів та семінарів з проблем акордеонного виконавства. Визначається коло його наукових інтересів та публікацій.

У висновках підкреслюється вагомість внеску У. Шиммеля у розвиток американського акордеонного мистецтва завдяки творчим досягненням у музично-виконавській, композиторській, педагогічній, науково-дослідницькій діяльності та створенню нового іміджу акордеону.

Ключові слова: У. Шиммель, американське акордеонне мистецтво, музично-виконавська діяльність, композиторська творчість, педагогічна діяльність, науково-дослідницька діяльність.

Larysa SHEMET,
orcid.org/0000-0002-8568-336X
Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate professor at the Department of Folk Instruments,
Kharkiv State Academy of Culture
Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv
(Kharkiv, Ukraine) laskash@ukr.net

THE LEADING DIRECTIONS OF W. SCHIMMEL'S CREATIVE ACTIVITY IN THE FIELD OF ACCORDION ART IN THE USA

The relevance of the research is determined by the extraordinary creative personality of W. Schimmel, his influence on changing the image of the accordion in the American musical culture of the last third of the 20th century to the first decades of the 21st century, innovative ideas and significant achievements of the artist as a performer, composer, teacher, scientist, lack of generalizing works on this issue in the field of native musicology.

The purpose of the article is to highlight the leading directions of W. Schimmel's creative activity in the field of US accordion art.

Socio-cultural factors of the formation of the professional foundations of W. Schimmel's multi-vector creativity are considered. His various musical performance activities are highlighted. A list of symphony orchestras, ensemble groups, leading conductors and musicians with whom the accordionist collaborated creatively as a soloist and ensemble member is provided. Attention is drawn to the tendency of gradual expansion of the genre-style spectrum of music performed

by W. Schimmel. His own collection of accordions is discussed. The specifics of interpretation and performance style in the accordionist's performance of masterpieces of the classical heritage, accordion works of modern composers are analyzed. The special attitude of the artist to the expressiveness of performance intonation is emphasized thanks to the developed technique of mastering the bellows and finger ink, the ability to differentiate and preserve the individual characteristics of the sound of all elements of the musical texture. The participation of the accordionist in Broadway shows, film projects, radio broadcasts and television programs is reflected. The genre-style vector of W. Schimmel's compositional work is outlined. A list of albums of translations and author's compositions in his own solo and duet versions is provided. The specifics of the musician's pedagogical activity as a teacher, lecturer, moderator, curator of master classes, and seminars on the problems of accordion performance are highlighted. The circle of his scientific interests and publications is defined.

The conclusions emphasize the importance of W. Schimmel's contribution to the development of American accordion art thanks to his creative achievements in musical performance, composition, teaching, scientific research and the creation of a new image of the accordion.

Key words: W. Schimmel, American accordion art, musical performance, composer's creativity, pedagogical activity, scientific research activity.

Постановка проблеми. У літопис американської акордеонної школи вписано чимало яскравих імен, що склали незабутні сторінки її становлення та розвитку. Одна з цих сторінок – творчість У. Шиммеля. Цей музикант добре знайомий і професіоналам, і акордеоністам-аматорам завдяки широкій концертно-виконавській, композиторській, музично-просвітницькій діяльності, численним записам на диски, виступам на радіо та телебаченні. Також вагомим є його вклад у сферу акордеонної освіти та науки. У Шиммелю присвячена низка публікацій в американській періодиці, статті у спеціальній літературі. Проте в українському музикознавстві ці питання й досі залишаються поза увагою вчених. **Актуальність** пропонуваної розвідки зумовлена необхідністю визначення багатовекторної специфіки творчої самореалізації акордеоніста У. Шиммеля, розгляду його професійних досягнень як концертного виконавця, композитора, викладача акордеонних дисциплін у закладах вищої освіти, методиста та науковця.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання аналізу творчої особистості митця та його багатогранної діяльності на мистецькій ниві постійно знаходяться в проблемному полі американської музично-теоретичної думки, стаючи предметом розгляду на сторінках різноманітних періодичних видань, наукових статей, дисертацій, монографій переважно в контексті дослідження історії акордеону в американській музичній культурі (М. Jacobson, 2007, 2015; М. Sonevtsky, 2008; В. Triggs, 2019), авторських есе У. Шиммеля (W. Schimmel), жанрово-стильової еволюції танго (К. Wendland), аналізу інтерпретацій У. Шиммелем класичних творів (Т. Huizenga, А. Tommasini).

Невирішені частини загальної проблеми. Незважаючи на значний науковий інтерес до проблеми творчості американського акордеоніста У. Шиммеля, поза увагою сучасних мистецтвознавців залишається чимало суттєвих питань, що

потребують подальшого дослідження. Насамперед це стосується специфіки виконавської стилістики музиканта, жанрових пріоритетів композиторської творчості, новаторських підходів у методиці навчання гри на інструменті, тематики наукових досліджень.

Мета дослідження полягає у висвітленні провідних напрямків творчої діяльності У. Шиммеля у сфері акордеонного мистецтва США.

Виклад основного матеріалу дослідження. Вагомий внесок у розвиток американського акордеонного мистецтва останньої третини ХХ ст. – перших десятиліть ХХІ ст. поряд з такими майстрами як К. Кароцца, Д. Х'юм, Г. Докторські, П. Соаве зробив також віртуозний акордеоніст, композитор, педагог, науковець, філософ Уільям Шиммель (1946 р. н.), який вважається ключовою фігурою та одним із головних архітекторів відродження танго в Північній Америці (Wendland, 2007), був «свідком падіння акордеону» (Triggs, 2019: 358) і став «пророком повернення акордеону» (Jacobson, 2007: 238), створення його нового іміджу й оригінальних композицій для цього інструменту на основі всесвітньо відомих класичних творів (філософія музичної реальності).

Як і більшість американських акордеоністів, він опановував гру на інструменті за методикою Палмера-Х'юза та отримав спеціальну музичну освіту, закінчивши навчальний заклад, що мав законний статус консерваторії акордеона і був акредитований Національною асоціацією музичних шкіл. Заснував його колишній колега П. Дейро Я. Нойпауер у Філадельфії в 1948 р. В консерваторії Нойпауера акордеон викладався як основний інструмент, а випускники отримували диплом, еквівалентний диплому професійного училища або коледжу.

Наступним кроком стало навчання в Музичній школі Джульярда за двома спеціальностями – фортепіано та композиція, оскільки практично всі

елітні музичні консерваторії Східного узбережжя в 1960-х рр. не визнавали акордеон разом з мандоліною, банджо та саксофоном академічними інструментами, обмежуючи середовище їх функціонування клубними зустрічами, танцполами тощо (Jacobson, 2015: 81).

Набуті в класі фортепіано знання, вміння та навички, зокрема в питаннях інтерпретації та відтворенні тонкощів стилістичного розмаїття творів композиторів різних епох і національних музичних культур, пошуку потрібного колориту звучання, педалізації, роботи над формою, володіння інструментальними засобами виразності, вдосконалення художньої виконавської техніки склали міцне підґрунтя для успішної багатовекторної діяльності митця у сфері американського акордеонного мистецтва.

Опанування техніки композиторського письма відбувалось під впливом таких американських композиторів як П. Крестон з притаманними йому ритмічною енергією, дисонансами та поліритмією, Е. Картер, відомий своїми оркестровими, камерними, сольними інструментальними та вокальними творами, Х. Вайсгал – майстер оперного жанру, В. Персічетті, що інтегрував у власну творчість та викладання нові ідеї музичної композиції, а також італійського композитора Л. Беріо – експериментатора та піонера електронної музики, автора багатьох транскрипцій і аранжувань музичних творів інших композиторів.

Здобувши ступень бакалавра музики, магістра наук і доктора музичних мистецтв по композиції та пропрацювавши деякий час в індустрії популярної пісні, У. Шиммель розпочав активну концертну діяльність, виступаючи у престижних залах США з провідними американськими музичними колективами, зокрема симфонічними оркестрами Нью-Йорку, Піттсбурга, Філадельфії, Хьюстона, Чикаго, Мілуокі, Нешвілла, Сірак'юз, Міннесоти, камерним ансамблем Нью-Йорку, Джульярдським ансамблем, ансамблем Ардженто, авангардними групами, рок-групами, джазовими ансамблями, а також відомими диригентами, серед яких Л. Бернстайн, Ю. Орманді, Е. Лейнсдорф, П. Булез, В. Марсалис, Т. Неш та ін. Він виконував прем'єри творів багатьох американських композиторів, презентував камерні концерти, сольні й ансамблеві виступи, брав участь у театральних постановках, радіо і телепрограмах. З кожним роком розширювався і жанрово-стильовий спектр виконуваної ним музики, зокрема класика, блюз, джаз, рок-н-ролл, світова музика, авангард.

Перший значний успіх прийшов у 1981 р., коли написано в традиційному стилі та виконане акордеоністом в ансамблі зі скрипкою і фортепіано

танго посіло перші позиції в чартах Billboard. Це визначило перспективи подальшої роботи композитора та виконавця в цьому жанрі.

Відповідно колекція музиканта налічує декілька акордеонів, зокрема елегантний Titano Emporer з повним оркестровим діапазоном, ще один, трохи різкіший і призначений для виконання танго і тому подібного, басовий акордеон, на якому можна грати сюїти для віолончелі без акомпанементу, маленька стильна модель, з якої можна вилучити багато чого схожого на кадзунський стиль, а також вінтажний Exelsior 1958 р., який є універсальним.

Працюючи в різних організаціях, Шиммель, як і більшість професійних музикантів, пройшов своєрідну життєву школу та здобув практичний досвід. Його систематичні виступи та участь у різноманітних концертних заходах привернули увагу багатьох відомих музикантів. Вони побачили в ньому справжнього професіонала, що володіє інструментом, чудово знається і на класичній музиці, і на джазі, і на рок-музиці, і на мелодіях з Бродвею. З багатьма музикантами у Шиммеля зав'язались творчі стосунки. Примітні його роботи з Е. Шарпом (авангардна та експериментальна музика), В. Марсалисом (класична та джазова музика), Стінгом (рок-музика), Т. Вейтсом (експериментальний рок з елементами індастріалу, дарк-кабаре та авангардного джазу) та іншими визначними артистами.

Причина надзвичайної популярності мистецтва Шиммеля в першу чергу полягає в тому, що він є яскравою та неповторною особистістю. Любов до музики, до свого інструменту допомогли йому отримати справжнє визнання, високий музичний авторитет не тільки у США, а й у світовому музичному просторі.

У. Шиммель впевнений, що на акордеоні можна грати все. Він долає стереотипи вибору класичних творів для акордеона, звертаючись до симфонічної творчості німецького композитора Л. Бетховена та австрійського композитора Г. Малера, демонструючи розуміння стилістичного розмаїття музики та безмежність художньої фантазії і нескінченні пошуки невловимого звукового образу. Художні особливості його транскрипцій та аранжувань пов'язані з усією людською та артистичною сутністю музиканта, обумовлені самотутнім виконавським стилем, народжені власними думками і почуттями та віддзеркалюють індивідуальні риси музично-виконавської особистості.

Акордеоніст пропонує сміливу інтерпретацію увертюри «Егмонт» Бетховена, аранжування якої виконане в традиціях фортепіанних фанта-

зій Ф. Ліста на оперні теми (Tommasini, 2013). Тему повільного, похмурого вступу до увертюри відтворено на інструменті звучанням суворих коротких акордів. Уривки в оригіналі, де оркестр наповнюється звуком, акордеоніст легко передає за допомогою міхового філірування, поступово трансформуючи фрагменти жорстких ритмів хвилюючої основної частини в інтенсивне танго. Контрастний за характером епізод, побудований на темі багатостраждального народу Нідерландів, у новій трактовці набуває скорботного близькосхідного відтінку. В певний момент Шиммель перетворює п'єсу на щось схоже на приглушене фламенко, доповнюючи акордеонне звучання власним м'яким безсловесним співом.

Новаторський підхід демонструє виконавець і в інтерпретації Дев'ятої симфонії Г. Малера, яка вирізняється глибоким особистим тоном та експресивною лірикою і представляє півторагодинну подорож, сповнену радіщами життя, переслідуванням смерті та іншими подіями, що трапляються на шляху людини. У Шиммель стиснув це велике музичне полотно до шести з половиною хвилин, намагаючись у короткий термін відобразити думки й почуття, що характеризують біполярну музичну індивідуальність Малера – чергування радісних та сумних моментів.

Як влучно зазначає музикознавець Т. Хуїзенга, «інструмент Шиммеля – гігантський імператор Титано – з тремтливими клавішами та низькими видихами зітхає, як втомлений звір, обтяжений тяжкістю світу» (Huizena, 2015). На ньому звучить зворушлива вступна тема з I частини симфонії, що раптово перетворюється на танго. Ностальгії додає ліричне соло трубача В. Марсаліса, яке рифами лягає на мелодико-гармонічні візерунки акордеона. Середній розділ побудований на характерному танці з II частини симфонії. Завершується п'єса урочистим та тріумфальним виконанням Шиммелем теми з IV частини симфонії в мажорі та ще одним задумливим соло труби.

Оригінальністю інтерпретацій вирізняються і баянні твори сучасних композиторів у виконанні У. Шиммеля. Приміром, п'ятиконверторну версію *De Profundis* С. Губайдуліної акордеоніст відтворив у стилі готичних фільмів жахів, а Сонату № 2 О. Журбіна презентував як перформанс (Schimmel, 1994).

Незалежно від того грає Шиммель музику інших авторів чи свої власні твори, все, що він виконує, завжди забарвлене його особистим відчуттям, відзначене свіжістю створюваних образів. Імпровізаційність виконавського стилю вказує на романтичне спрямування його творчості. Музичний образ, який вирізняється конкретністю,

в музиканта завжди пов'язаний з яскравим сприйняттям оточуючого життя, з безмежним різноманіттям психологічних станів людини. Без ясного, конкретного уявлення емоційно-образної сфери твору він не мислить музичної творчості. Підтвердження цього є блискуче виконання акордеоністом сюїти «Танці Валентино» Д. Ардженто з симфонічним оркестром Міннесоти та увертюри до мюзиклу «Щирий» Л. Бернстайна у власній транскрипції для інструменту соло.

Перекладення та інтерпретація у Шиммеля завжди співвідносяться зі специфікою акордеонного звуку. Весь процес звуковидобування на акордеоні в нього цілком підпорядкований завданням розкриття образного строю твору. Кожен звук наповнюється змістом, диханням, живим пульсом у музичному висловлюванні. Виразність виконавського інтонування співвідносяться в акордеоніста з виразністю людської мови. Відповідно у виконанні Шиммеля звучання набуває яскраво виражене індивідуальне забарвлення – характерну трепетність, що наближається до виразної вібрації скрипки або співочого голосу. Музикант має високо розвинену техніку володіння міхом. У русі міху шиммелевського акордеону завжди відчувається якась скрита енергія невидимого супротиву – звідси його напруженість та виразне інтонування кантиленних наспівів.

Шиммель також дуже уважний до виявлення компонентів фактури музичного твору. В основі цього лежить ясне уявлення про звуковий образ-ідеал, до якого він прагне. Він вміє диференційовано, по вертикалі відтворити всю фактуру музичного твору. Бас, гармонічний супровід, основний тематичний матеріал та контрапунктичні лінії під пальцями такого музиканта не тільки створюють разом цілісне звучання, але й зберігають свою індивідуальну характерність. Виконавець добивається диференційованого звучання всіх елементів музичної фактури.

В результаті палкого прагнення до створення глибоко органічного цілісного звучання інструменту виникає образ музиканта, який злився з інструментом у єдине ціле. І цілком зрозумілою стає легендарна заява Т. Вейтса, що «Білл Шиммель не грає на акордеоні, він і є акордеон» (William Schimmel – accordionist, ...).

Маєстро не зупиняється на досягнутому, постійно шукаючи нові засоби репрезентації власної композиторсько-виконавської творчості. В січні 2022 р. відбувся концерт нової музики, написаної у вигляді діаграми з використанням графічних зображень, де в його виконанні прозвучав твір «Король Акконга».

Невід'ємною складовою різноманітної кар'єри акордеоніста стала участь у численних бродвейських шоу та кінопроектах, де він яскраво репрезентує не тільки свій музично-виконавський талант, але й артистичні здібності. Американській публіці добре відомі його виступи в постановках «Тригрошової опери» за п'єсою Б. Брехта, «Хеппі-енд», «Колиска буде качатися» за п'єсою М. Блітцстайна, «Ніжна Ірма», «Юнона», «Віктор Вікторія», «Принц Гранд Стріт», фільмах «Запах жінки», «Правдива брехня», «Закон і порядок», «Всі люди короля», «Холокост», «Нью-Йорку, я люблю тебе», «Далеко від Польщі» та інших. Театральні роботи музиканта у співпраці з хореографом М. Гудман стали новою сторінкою в історії акордеонного мистецтва США.

Крім того, Шиммеля часто запрошували в якості виконавця та коментатора на прямий ефір чи запис різноманітних радіопередач і телевізійних програм. Зараз він веде власне інтернет-радіошоу разом з Б. Деваном «Старий всередині та зовні» на WS Accordion Radio.

Загалом внесок У. Шиммеля в розвиток акордеонного виконавства полягає: 1) в продовженні та оновленні традицій використання клавішного акордеону в жанрах популярної музики і театральних виставах, перекладення і транскрипції зразків класичної музики, що заклали перші американські акордеоністи італійського походження П. та Г. Дейро; 2) у відродженні традиційного танго за участю акордеона та створенні нових його форм; 3) у глибокому освоєнні величезної музично-художньої спадщини американських та європейських композиторів-класиків, оригінальній їх інтерпретації завдяки власним аранжуванням, транскрипціям, композиціям; 4) у мультистильовій спрямованості та імпровізаційному характері виконавської творчості; 5) в різноманітності форм виконавства; 6) в яскравій презентації виконавства на акордеоні в кінематографічній сфері; 7) в багаторічній популяризації акордеонного мистецтва в інформаційному просторі завдяки радіо, телебаченню, мережі Інтернет.

Важливим напрямком професійної діяльності музиканта є також композиторська творчість. У. Шиммель працює в різних жанрах та стилях від концертної сцени до бродвейського театру. Його симфонічним твором «Портрет № 1» у виконанні Джульєрдського оркестру диригував Л. Стоковський, а п'єса для акордеону «Ритуал весняної вулиці» стала обов'язковим елементом програми на Всесвітньому конкурсі Coupe Mondiale в 1979 році і була відзначена нагородою композиторів від Американської асоціації акордеоністів.

Дискографія авторських творів представлена альбомами: 1) «Проект Танго» (1982), 4 версії; 2) «Новий погляд на акордеон» (1984), 2 версії; 3) «Глухий кут авеню» (1995), CD; 4) «Театр акордеону» (2015), CD; 5) «Що таке танго відносно класики», 3 диски (2018, 2020); 6) «Блюз: відтінки та види» (2019, У. Шиммель, Е. Шарп); 7) «Бабка» (2020, У. Шиммель, П. Джарвіс).

Багато композицій створив автор для акордеону соло на основі шедеврів світової класики, зокрема концерту «Пори року» для скрипки з оркестром А. Вівальді, опери «Весілля Фігаро» В. Моцарта, Сьомої симфонії та «Місячної сонати» для фортепіано Л. Бетховена, опери «Лоенгрін» Р. Вагнера, «Польоту джмеля», М. Римського-Корсакова, Другого фортепіанного концерту С. Рахманінова, відтворивши характерні риси образного тематизму в новій архітектоніці звучання із застосуванням сучасної композиторської техніки щодо жанрово-стильової модифікації музичного матеріалу. Серед камерних творів особливою популярністю в шанувальників авангардної музики користується Концерт для акордеону та секстету перкусії. Звичайно, не згасає інтерес і до написання музики для театру та кіно.

З виконавською та композиторською творчістю тісно пов'язана педагогічна та науково-методична діяльність митця. У. Шиммель – відомий педагог, який здійснив значний вплив на нове покоління акордеоністів, композиторів, вчителів, музикознавців, спеціалістів в інших видах мистецтва. Широка географія навчальних закладів, де він викладав. Це Джульєрдська школа, Бруклінський коледж, Упсальський коледж, Консерваторія Нойпауера, Університет Нова школа, Академія візуальних та виконавських мистецтв Буффало, середня школа Ла Гардіа, Нью-Йоркський університет. Шиммель читав лекції з предметів, пов'язаних з акордеоном, у Принстоні, Колумбії, Брандєйсі, Університеті Міссурі в Канзас-Сіті, Дюкському університеті та аспірантурі при Центрі випускників, Манхеттенській школі музики, Консерваторії Яначека (Острва, Чеська Республіка), Корнельському коледжі, Університеті Арканзас у Джонсборо та ін.

Передусім вражає надзвичайна обізнаність маестро в галузі акордеонного виконавства та методики викладання, музичного мистецтва в цілому, і дивне осягнення основ природи звукоутворення на акордеоні, розуміння звуковиражальних засобів інструмента. Він працює з усіма учнями творчо, застосовуючи методи індивідуально-групового навчання. Це завжди створює творчу атмосферу і дає професійні результати.

Свій багатий виконавський та педагогічний досвід У. Шиммель узагальнив у численних наукових і методичних роботах. У 1981 р., виступаючи перед студентами Університету Канзас Сіті з доповіддю на тему «Навчатися у Лоуренса Велка» на кшталт перефразованої назви класичної постмодерністської праці по теоретизуванню кітчу «Вчитися у Лас Вегаса», він презентував власну ідею «вбудованої іронічної двоїстості акордеону» (Sonevtsky, 2008: 101), яка поряд з іншими питаннями теорії акордеонного виконавства знайшла висвітлення в опублікованих наукових статтях та монографіях, зокрема «Акордеонна міксологія», «Вбудована двоїстість інструменту» тощо. Він також є директором програми «Орден щита консерваторії Нойпауера», програми приватних досліджень для обдарованих студентів, що навчаються в магістратурі, аспірантурі, багато пише, включаючи блог і щотижневий інформаційний бюлетень, продовжує роботу по створенню концертного та педагогічного репертуару.

Понад 45 років творчо-виконавська діяльність У. Шиммеля пов'язана з Американською асоціацією акордеоністів. Музикант виходить на концертну естраду як соліст-акордеоніст, активно пропагуючи нові оригінальні твори для акордеону, зокрема і власні. У статусі модератора, куратора та почесного лектора, починаючи з 1995 р., проводить щорічну триденну серію майстер-класів та концертів, присвячених дослідженню акордеонної культури, що проходять кожне літо в Інституті культури Тенрі в Нью-Йорку за участі багатьох акордеоністів, виконавців на інших музичних інструментах та композиторів. Тематика майстер-класів і семінарів є віддзеркаленням мультистильової специфіки виконавської та композиторської творчості митця: «Акордеон як партитура фільму», «Якщо нова музика буде розважати», «Різновиди польки», «Акордеонний свінг», «Вбудована іронічна якість», «Психомоторний розвиток у джазі», «Акордеон у робочому русі», «Акордеон та комікс Stand Up», «Інді-рок та акордеон», «Гімн Айн Ренд та акордеон»,

«Історія концерту для акордеону», «Акордеон в параді на честь Дня народження», «Робота бродячим артистом у ресторанах». У січні 2021 р. доктор Шиммель представив нову семигодинну віртуальну працю «Притоки», власноруч виконавши та проаналізувавши п'єси, в яких акордеон досліджується у всіх аспектах, настроях та стилях, а нещодавно організував шестиденний семінар на тему «Акордеонна міксологія» в Лінкольн-центрі, архіви якого зберігають відеозаписи та документальні матеріали усіх заходів за понад чверть століття.

Висновки. Підсумовуючи, потрібно відзначити, що У. Шиммель, який є видатним представником американського акордеонного мистецтва, являє собою приклад самобутньої, духовно багатой та багатогранної особистості. Яскрава природна обдарованість, неймовірна любов до акордеону, чудова професійна підготовка, невичерпна працездатність та постійний творчий пошук дозволили йому досягти значних успіхів у різних сферах діяльності, зокрема музично-виконавській, композиторській, педагогічній, науково-дослідницькій, здійснивши суттєвий вплив на розвиток американської акордеонної школи.

Мультистильова спрямованість та імпрровізаційний характер творчої самореалізації митця, оригінальне втілення ідеї відродження танго та філософії музичної реальності, успішна співпраця з різними музикантами, художніми колективами, композиторами, ґрунтовна розробка цілого кола питань з теорії виконавства і методики навчання сприяли формуванню в американського суспільства нового погляду на художньо-виражальний потенціал акордеону та утвердженню його іміджу як універсального інструменту для виконання музики різних стилів і жанрів.

Перспективи подальших досліджень. Здійснене дослідження не вичерпує всіх аспектів досліджуваної проблеми, подальшого наукового вивчення потребують питання аналізу жанрово-стильової специфіки композиторської творчості У. Шиммеля.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Huizenga T. A Mahler Symphony Squeezed In A Squeezebox: Deceptive Cadence – NPR. URL: <https://www.npr.org/sections/deceptivecadence/2015/08/04/427814263/a-mahler-symphony-squeezed-in-a-squeezebox> (Дата звернення: 05.01.2022)
2. Jacobson M. Squeeze This!: A Cultural History if the Accordion in America. USA : Univercity of Illinois Press. 2015. 292 p.
3. Jacobson M. S. The Changing Image of the Accordion in America. *American Music*. USA : University of Illinois Press, 2007. Vol. 25, no. 2. P. 216-247. URL: <https://www.jstor.org/stable/40071656> (Дата звернення: 12.03.2022)
4. Schimmel W. The Classical Free-Reed. 1994. URL: https://www.ksanti-net.translate.goog/free-reed/essays/schimmel.html?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=ru&_x_tr_hl=ru&_x_tr_pto=sc (Дата звернення: 05.01.2022)
5. Sonevtsky M. The Accordion and Ethnic Whiteness: Toward a New Critical Organology. *The World of Music*. Vol. 50, no. 3 (2008): 101–118. URL: <http://www.jstor.org/stable/41699850> (Дата звернення: 04.01.2022)

6. Tommasini A. Squeezebox and Strings as Charmers, Coaxing New Magic from Beethoven. 2013. Aug. 16. URL: https://www-nytimes-com.translate.goog/2013/08/17/arts/music/international-contemporary-ensemble-plays-at-most-ly-mozart.html?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=ru&_x_tr_hl=ru&_x_tr_pto=sc (Дата звернення: 04.01.2022)
7. Triggs B. *Accordion Revolution: A People's History of the accordion in North America from the Industrial Revolution to Rock'n' Roll*. Vancouver, BC, Canada : Demian&Sons Publications, 2019. 430 pgs.
8. Wendland K. *The Allure of Tango: Grafting Traditional Performance Practice and Style onto Art-Tangos*. 2007. URL: <https://symposium-music-org.translate.goog/index.php/47/item/2241-the-allure-of-tango-grafting-traditional-performance> (Дата звернення: 05.01.2022)
9. William Schimmel – accordionist, composer, author, lecturer, philosopher ... URL: <http://www.musicforaccordion.com> (Дата звернення: 04.01.2022)

REFERENCES

1. Huizenga, T. A Mahler Symphony Squeezed In A Squeezebox: Deceptive Cadence – NPR. Retrieved from: <https://www.npr.org/sections/deceptivecadence/2015/08/04/427814263/a-mahler-symphony-squeezed-in-a-squeezebox>
2. Jacobson, M. (2015). *Squeeze This!: A Cultural History of the Accordion in America*. USA : University of Illinois Press. 292 p.
3. Jacobson, M. S. (2007). The Changing Image of the Accordion in America. *American Music*. Vol. 25, no. 2: 216-247. Retrieved from: <https://www.jstor.org/stable/40071656>
4. Schimmel W. (1994). The Classical Free-Reed, Inc. Essay de Dr. William Schimmel. Retrieved from: https://www-ksanti-net.translate.goog/free-reed/essays/schimmel.html?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=ru&_x_tr_hl=ru&_x_tr_pto=sc.
5. Sonevitsky, M. (2008). The Accordion and Ethnic Whiteness: Toward a New Critical Organology. *The World of Music*. Vol. 50, no. 3: 101–118. Retrieved from: <http://www.jstor.org/stable/41699850>.
6. Tommasini, A. (2013). Squeezebox and Strings as Charmers, Coaxing New Magic from Beethoven. Aug. 16. Retrieved from: https://www-nytimes-com.translate.goog/2013/08/17/arts/music/international-contemporary-ensemble-plays-at-most-ly-mozart.html?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=ru&_x_tr_hl=ru&_x_tr_pto=sc
7. Triggs, B. (2019). *Accordion Revolution: A People's History of the accordion in North America from the Industrial Revolution to Rock'n' Roll*. Vancouver, BC, Canada : Demian&Sons Publications. 430 pgs.
8. Wendland, K. (2007). *The Allure of Tango: Grafting Traditional Performance Practice and Style onto Art-Tangos*. Retrieved from: <https://symposium-music-org.translate.goog/index.php/47/item/2241-the-allure-of-tango-grafting-traditional-performance>
9. William Schimmel – accordionist, composer, author, lecturer, philosopher ... Retrieved from: <http://www.musicforaccordion.com>